

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

**Η ΑΡΜΥΡΟΚΟΥΛΟΥΡΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΙΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΔΙΚΟΦΩΛΙΕΣ**

Τὴν Καθαροδευτέρα φτάνουν οἱ ὅλα τὰ σπιτία τὴν ἀρμυροκουλούρα γιὰ τὶς περδικοφωλιές.

Τὴ ζυμῶνουν ὅπως καὶ τὸ ψωμί, μὰ ρήχνουν μέσῃ παλὸ, πάρα παλὸ ἄλατι. Τὴν τρών ὅσοι θὰ φυλάξουν γιὰ τὶς φωλιές (οἱ τσοπάνηδες ἰδίως) καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα δὲν πίνουν ὀλότελα νερό. "Ὅποιος βαστάζει τὸ μαρτύριο τῆς δίψας καὶ δὲν πιεῖ νερὸ εὔτε τὴ νύχτα ποὺ θὰ κοιμηθεῖ, θάναι τυχερὸς νὰ βρεῖσαι τὶς περδικοφωλιές!

"Ὅμοια φτάνουν καὶ γιὰ τὴ Μοῖρα ἢ τὴν Τύχη, μὰ τὴ νοματίζουν ἰδιαίτερα καὶ φέρνουν καὶ «ἀμῆλητο νερὸ» ἀπὸ τῆ θρύση. Διψασμένοι ὅλη τὴν ἡμέρα, κοιμῶνται τὸ βράδι ἀπότοιγοι, λέγοντας σὰν προσευχή:

— "Ὅγοια 'ναι τῆς μοῖρας μου νεράκι νὰ μοῦ φέρει!

Καὶ οἱ κοπέλλες:

— "Ὅγοιος εἶν' τῆς μοῖρας μου νεράκι νὰ μοῦ φέρει!

Καὶ βλέπουν, τάχα, στὸν ὕπνο τους τὸ μελλούμενον ἄντρα τους, ἢ τὴ μελλούμενη γυναῖκα τους καὶ τοὺς φέρνουν νερὸ στὸ ἐλατοκάνατο...

Γιὰ τὴν Τύχη ἢ τὴ Μοῖρα κάνουν κ' ἐν ἄλλο; Τὸ τρίτο ψυχσοάββατο παίρνουν χωριστὰ ψυχούδια ἀπὸ τρεῖς Γιαννούτισσες «πρωτοστέφανες» (ποὺ νὰ μὴν ἔχουν χηρέψει οὔτε οἱ ἄντρες τους, μονοστέφανες), τὰ σπέρνουν τὸ βράδι στὸν κῆπο τους, κουλουριαζοντας γύρω τὸ ζωνάρι τους, καὶ θάνουν ἀπ' αὐτοῦ ἕνα κανάτι μὲ νερὸ κ' ἕνα δραπάνι λέγοντας τρεῖς φορές:

— "Ὅγοιος εἶν' τῆς Μοῖρας μου νὰ ρθεῖ νὰ θερίσουμι' ἀντάμα.

Τὴ νύχτα βλέπουν τὸ μελλούμενο καλὸ τους ἢ καλὴ τους καὶ θερίζουν μαζί!

Γλαντισσὰ — Γορτυνάς.

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΜΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

— **Ἡ πρώτη δραματικὴ παράσταση**

— Τὸ περασμένο Σάββατο βράδι (13 Ἰουνίου), τὸ δραματικὸ σχολεῖο τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὡδείου» ἔδωσε τὴν πρώτη του παράσταση, μπροστὰ σὲ πολλοὺς διαλεχτοὺς θεατῆς. Ἡ διδασκαλία τῆς κ. Θεώνης Δρακοπούλου, ἔδωσε ὅσους μπόρεσε καρπούς της, καὶ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς πὼς οἱ μαθητῆς της δέξανε ἀρκετὴ πρόοδο μέσα σ' ἕνα χρόνο. Οἱ δεσποινίδες Κούλα Μπεκιάρη καὶ Κανελλία Βρανᾶ γιὰ τὸ μέταλλο τῆς φωνῆς τους, καὶ Ἄννα Σασιλόγλου γιὰ τὸ φροντι-

σμένο της παίξιμο, τραβήξαν ὅλη τὴν προσοχὴ καὶ τὴ συμπάθεια τοῦ ἀκροατήριου. Ἡ συμπραξὴ τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου εἶταν εὐτυχημένη κ' ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ δεიχτεῖ ὅλη ἡ ἔξαιρετικὴ ποιητικὴ του αἰσθαντικότητα. Καὶ τᾶλλα πρόσωπα, νέοι μαθητῆς, μ' ἐπιμέλεια ἀξιέταινη βαστήξαν τοὺς ρόλους τους, καὶ στὴ σκηνὴ τοῦ «Ρωμαίου καὶ Τουλιέττας» καὶ στὴν «Ἀντιγόνη» τοῦ Σοφοκλή, καὶ ἀκόμα στὸ ἄδυνατο δραματάκι τοῦ κ. Ξενοπούλου τὸ «Ψυχσοάββατο», καὶ τὸ τεχνικὸ παίξιμο τοῦ Πάνου Ταγκόπουλου καὶ τῆς δ. Ἄννας Σασιλόγλου τοῦ φουσήσαν ἀρκετὴ ζωή.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΛΛΗ

Ρωτήσαμε τὸν κ. Πάλλη πὼς τοῦ φάνηκε τὸ «Ψυχσοάββατο» ποὺ δόθηκε στὸ νέο Ὡδεῖο τὸ περασμένο Σάββατο, καὶ μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Μὲ λίγα λόγια, τὸ ἔργο εἶναι ἀριστοῦργημα χωρὶς ὑπερβολή, Αἰσχύλειο. Ὁ μῦθος ἑξάστερος καὶ τραγικὸς, κ' ἡ διεξαγωγὴ του ἀσκόνταφτη. Καὶ παίχτηκε καλὰ, μάλιστα ἀπὸ τὸν Ταγκόπουλο. Χώλαινε ὁμοῦς ὁ χορὸς ἢ ἔπρεπε νὰ γίνεαι σωστά, ἢ καθόλου, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι καὶ παραπληρωματικὸς. Καλὸ θὰ εἶταν καὶ ἂν δὲν ἀναγκάζονταν τόσο νὰ φωνάζει ὁ ὑποβολέας ὁ ὑποβολέας πρέπει νὰ μὴν εἶναι παρὰ ἐπιχειρηματίας.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΑ

ουε—ο. οευ—οβ, οηυ—οβ

Πρέπει νὰ γράφουμε: πὸ λεγα (ὄχι πῶλεγα), πὸ γραφα (ὄχι πῶγραφα) κτλ. ἄκω (ὄχι ἄκω). Ἀκόμα: τῶβρα (ὄχι τῶβρα), τῶβρισκα (ὄχι τῶβρισκα), τὸ βλόγησα (ὄχι τὸ βλόγησα) κτλ.

Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Αὔριο Κυριακὴ 21, στίς 9 τὸ πρωὶ στὸ 17ο Δημοτικὸ σχολεῖο ὁδὸς Σαρρῆ (πάροδος Εὐρυπίδης — Αἰσχύλου) ὁ Φιλῆντας θὰ μιλήσει «Γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ γιὰ τὴν ἐπ'δρασί του στὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση». Θὰ γίνεαι μεγάλη συγκέντρωση ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων. Κατόπι τὰ παιδάκια θὰ παραστήσουν ἕνα «Νεκρικὸ Διάλογον» τοῦ Λουκινοῦ καὶ θὰ διαβάσουν δικῆς τους ἑκθεσες γραμμένες στὴ δημοτικὴ. Θὰ τραγουδήσουν κιόλας.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

MERCURE DE FRANCE. (1 Ἰουν). **Μωρίς Ανριέτ.** Τὸ πρῶτο φανέρωμα τοῦ Ζήλ Λεμαίτο.—Ζὰν Πιλιόσι: Τὴ δρασανγῆ, δ-ήρημα.—Ἄννας Ἀρδουέν: ποιήματα κτλ. κτλ.

LE REVUE CRITIQUE. (10 Ἰουν). Ἄνρι Μπερτοῦ: Ὁ θάλαμος τοῦ Σαικοπήρου.—Ρενέ ντε Πλανὸλ: Γιὰ τὸ Σαὺλ Μωράς.—Φερνάντου Ντεβουάγ: Ἡ ἀταραξία τοῦ Ὁρφέα, ποίημα. Ἰωάννα ντε Μπραῖ: Ὁ καιρὸς περσῶ, ποίημα κτλ. κτλ.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ο Γερμανός ποιητής Φράντς Βέρφελ

Μεταξύ σπουδών συγκαταριθμούν γερμανούς ποιητές, μίαν από τις πρώτες θέσεις πρέπει κανείς να δώσει στον ποιητή Φράντς Βέρφελ, που είναι γνωστός στα γερμανικά γραμματα από τα 1911, όταν σε ηλικία είκοσιδύο χρόνων πρωτοφάνηκε με την πρώτη ποιητική του συλλογή: Der Weltreue — ο φίλος του κόσμου ή ο κοσμοφίλος, όπως θα το μεταφράζαμε στα ελληνικά. Το πρώτο του αυτό βιβλίο είχε τότε γίνει δεχτό με πολύ κολακευτικό τρόπο από τους κριτικούς, οι οποίοι, άγκαι ξεχώριζαν κάποια επήραση του Ούιτμαν, έβρισκαν μαζί και τόσο πρωτοτυπία κι αυτοπεποίθηση, που τους έδινε το δικαίωμα να προλέγουν γιαυτόν ένα καλύτερο ποιητικό μέλλο. Κ' η πρόρρησή τους αυτή δικαιώθηκε ύστερ από δυό χρόνια, με το δεύτερο ποιητικό βιβλίο του Φράντς Βέρφελ: «Είμαστε». Την επίδραση του Ούιτμαν — τόσο στη φιλοσοφία του, όσο και στην ποιητική του τεχντροπία — μπορούσε κανένας να την παρατηρήσει ακόμα όμως η πρωτοτυπία και η στερεότητα που είχε παρατηρηθεί από την πρώτη συλλογή, δειχνότανε ακόμα μεγαλύτερη. Ακολούθησε στα 1915 ο τρίτος τόμος με τον τίτλο Einander — άλλήλους — που έχει δεί ίσαμε τώρα την τρίτη του έκδοση και που — καθώς διαβάζουμε στο άγγλικό περιοδικό «Αθήναιον» — το ακολούθησε τελευταία και μία τέταρτη ποιητική συλλογή με τον τίτλο «Η ημέρα της κρίσης». Για έναν που θα ήθελε να σχηματίσει μίαν ιδέα για ολόκληρο το ποιητικό έργο του Βέρφελ, θα μπορούσε να χρησιμέψει ένα βιβλίο του που έχει εκδοθεί τελευταία κάτω από τον τίτλο Gesänge aus den drei Reichen — Λιψία, Κούρτ Βόλφ, Μάρκα 2.50. — όπου βρίσκονται μαζεμένα ποιήματα κι από τις τέσσερες ποιητικές συλλογές που αναφέραμε, μαζί με μερικά άλλα που δεν έχουν ακόμα εκδοθεί χωριστά. Οι πρώτες - πρώτες γραμμές αυτής του της ανθολογίας μās δίνουνε το κλειδί για όλην του την ποίηση!

«Ο μόνος μου πόθος είναι σε σένα, ω άνθρωπε, νάμαι κοντά! — Είτε άράτης είσαι, είτε ακροβάτης, είτε αναπαύεσαι ακόμα βαθιά στη μητρική την άγκυλή. — Κι αν ήχει το τραγούδι σου για την καλή σου πέρα, κι αν οδηγείς τη σχεδία σου στο βράδινο σούρουπο, — Στρατιώτης κι αν είσαι ή αεροπόρος γεμάτος καρτερία και θάρρος».

Ο Φράντς Βέρφελ δεν είναι από τους ποιητές που θέλουν να ποτείνονται σε στενό κύκλο μυστών ο πόθος του είναι να συγκοινωνεί με τους συνανθρώπους του:

«Χάρου, καρδιά μου!
Μιά αγαθή πράξη έχω κάνει.
Δέν είμαι τώρα πια μονάχος.
Υπάρχει ένας άνθρωπος,
Που τα μάτια του όγραφώνται
Όταν με συλλογιέται».

Για δυό πράματα τον κατηγορούνε το Βέρφελ οι αντίθετοί του: Το ένα είναι πως έχει υποτάξει την τέχνη του σ' ένα όχι καλλιτεχνικό σκοπό, όπως είναι το κήρυγμα της ανθρώπινης αλληλεγγύης που κάνει.

Και το άλλο, πως δέν έχει ή ποίησή του καθόλου ένθνικό χαρακτήρα — παρά είναι καιτί που θα μπορούσε να γεννηθεί σε κάθε μέρος της γής και να γραφτεί σε κάθε γλώσσα.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Υστερα από τη φοβερή δοκιμασία που αίστάνθηκα για το πρωτόκουστο κείνο έγγραφο του Σύλλογου της Μέσης Έκπαίδειης, που μ' έκανε να κλύψω από ντροπή το πρόσωπό μου με τα δυό χέρια, παρακαλώ, κ. Διευθυντή, να φιλοξενησετε στο «Νουμά» πως: σαν μέλος του Σύλλογου κείνου αποδοκιμάζω μ' όλη μου την αγανάκτηση το έγγραφο εκείνο το ταπεινωτικό και δηλώνω πως έπαψα από τη μέρα κείνη, να είμαι πια μέλος τέτοιου σύλλογου.

Μεγαλόπολη 8 Θεριστή 1929.

Με άπειρη έχτιμηση
ΔΗΜ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ
(Καθηγητής)

***

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

Φίλε Νουμά,

Χτές, υστερα από τόσον καιρό, από τότε που ή Σοσιαλιστική Νεολαία έδωσε στο Δημοτικό την πετυχημένη εκείνη παράσταση με το «Έγγλημα και Τιμωρία», δόθηκε ή ευκαιρία, σ' όσων ειλικρινά παρακολουθούνε τη σοσιαλιστική κίνηση στον τόπο μας, να παρακολουθήσουνε μιά καινούρια, δεύτερη; μορφωτική - παράσταση στο θέατρο Διονυσιάδη, στον Πειραιά, με το πολύ διδαχτικό και βαθειά ψυχολογημένο κοινωνικοεργατικό έργο «Γουλιέλμος ο άχθοφόρος». Η έκλογή του αθηναία εϊτανε πολύ πετυχημένη και, μ' όλα τα λάδια που γιναν στο άνεθεσμά του, δέν μπορούμε παρά να συγχαρούμε την Τοπική Έπιτροπή του Τμήματος Πειραιώς του Κόμματος, που χε την πρωτοβουλία της παράστασης.

Δυό μόνο πράματα θέλαμε να συστήσουμε και για αυτό γράψαμε και τουτο το γράμμα μας, να πληθαίνουνε τις παραστάσεις, προσπαθώντας να τις δίνουνε σε θέατρα πιο κεντρικά και με ήθοποιούς πιο τεχνίτες, που νάχουν τη δύναμη να μπαίνουν περισσότερο στην ψυχολογία του ρόλου τους και να μην τους παραμορφώνουνε και να δίνουνε περισσότερη προσοχή στο ρεκλαμάρισμα των παραστάσεων. Στους δε εργατες, να τρέχουνε μ' όρεξη στις μορφωτικές αυτές παραστάσεις, τις τόσο διδαχτικές, και που παίζουνε τόσο σοβαρό και συστηματικό ρόλο στην κοινωνική και πνευματική διάπλαση κι άνήψωση ενός εργατή συνειδητού.

Άθήνα 8 Ιουνίου 1920.

Δικός σου
B. K. B.

***

ΞΕΣΚΛΑΒΩΜΑ

Μυτιλήνη 16 Μαΐου

Άγαπητέ «Νουμά»,

Μόλις βγήκαμε απ' τη δασκαλική σκλαβιά. Μόλις είδαμε το φως της λευτεριάς. Θέλουμε τώρα μελέτη και κίνηση. Η δημοτική μας γλώσσα, ή γλώσσα του

λαού, είναι τὸ σύμβολο τῆς τωρινῆς μας δράσης καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας. Ὁ ἀγωνιστοῦμε γιατὴν τοῦ ὑπάρχει αἷμα μέσα μας. Δὲν κολακευόμαστε καθόλου ὅταν λέμε πὼς τὴν ἰδέα αὐτὴ τὴν ἔδραμε, σὺ μέσα μας, σὺ ὁ κήρυκας τῆς ἀλήθειας, γιατί σὺ εἶσαι καὶ θὰ εἶσαι τὸ καθημερινό μας φραγτό. Τὴν προσπάθειά μας αὐτὴ θὰν τὴ στεφανώσουμε μὲ τὴ νίκη, γιατί θὰ βαδίσουμε ὅλοι μας τώρα μαζί, κάτω ἀπ' τὴ σημαία τῆς λευτερίας! Μὰ πρὸ παντὸς τώρα χρειάζεται διάβασμα. Ποῦ ἴσως β-βλία; Ἀποτεινόμενοι πρὸς ὅσα καὶ ζητᾶμε τὴν ὑπόδειξη τῶν κατὰλληλων βιβλίων. Θάχεις τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς γράφεις δυὸ λέξεις; Περιμένουμε μ' ἀνυπομονησία, ἀλλὰ καὶ μὲ βεβαιότητα, γιατί, ἀληθινὰ παιδιὰ σου, ξέροισι καλά τὸ αἷμα τοῦ τρέχει στὴς φλέβες σου. Ἀπάνω ἀπὸ τριάντα παιδιὰ ὅλοι νέοι μὲ μόρφωση μὲν μικρὴ, ἀλλὰ μὲ δέληση μεγάλη, ἔχουμε σχηματίσει ἕναν ὄμιλον γιὰ τὴ διάδοση τῆς γλώσσας μας.

Εἶναι περιττὸ νὰ σοῦ ποιῶ πὼς σὺ εἶσαι ὁ προστατῆς μας Θεός.

Εἶδαμε στὸ τελευταῖο σου φύλλο πὼς ἔχει ἐλδοθεῖ ὁ τόμος σου τοῦ 1919. Σὲ λίγες μέρες ὁ διηλὸς μας θὰ τὸν ἀγοράσει μὲ συντομίη.

Εἴμαστε βέβαιοι πὼς τὸ ταπεινὸ γράμμα μας αὐτὸ δὲ θὰ πετύχει στὸ καλὸν τῶν ἀρχίστων.

Μὲ τιμὴ καὶ ὑπόληψιν
Γ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ιουλ. Σπυ. Δὲν σοῦ ἀπαντήσαμε ἀμέσως, θέλοντας νὰ τὰ ξαναἰδοῦμε γιατί τὸ περιεχόμενό τους μᾶς εἶναι πολὺ συμπληρωτικὸ, ὅπως καὶ τῶν πρώτων πού μᾶς εἶχες στείλει, καὶ πού ξανακοιτάζοντάς τα γιὰ νὰ δώσουμε κανένα γιὰ δημοσίευσιν ἀ βρήκαμε κακοσχηματισμένα. Ἡ γνώμη μας εἶναι πὼς αὐτὰ πού ρωτᾶς ἂν εἶναι καλὰ γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν σὲ ξεχωριστὴν κωλοῦ, δὲν εἶναι ὥριμα γιὰ δημοσίευσιν· θέλουσι σφίξιμο στὸ σῆμα καὶ κλιση στὸ στίχο πού δὲν τὸν κατέχεις ἀκόμα γιὰ: «Καὶ καὶ ἐλπίδα βροσιὰς διαρκῆ»: Τὸ στίχος εἶναι ἴσως ἴσως ἴσως λίγο τὴ γλώσσα σου: διαρκῆ, παρὶς μου ἴσως ἴσως κτλ. Ἀκόμα καὶ τὸ ἔξωμο οὐκ ἔστιν ἀπὸ τὴν κατὰ φύσιν ἀγάπη σου. Τὰ ἴδια σοῦ λέμε καὶ γιὰ τὰ ἄλλα. Ἡ πίστις, καὶ ὁραμένη, θὰ μοροῦσι νὰ εἶναι πρῶτης γραμμῆς. Σπούδασε τὸ στίχο καὶ τὴ δημοτικὴ γλώσσα. κ. Διοσ. Ζάδ. Ἀβραμ. «Τὰνθ σου»—κ. Αγγ. Χατζ. Ἡ κολοῦ μας γίνεται πάντοτε μ' ἀγάπη γιὰ κείνους πού γράφουν, μὰ καὶ γιὰ κείνους πού μᾶς διαβάζουν. Ἀλλοῦσι οἱ δυσκοῦσι εἶναι πού δυναμῶνουν κείνους πού ἔχουν κατὰ τὴν μέσους· οἱ ἄλλοι πού ἀπογοητεύονται γρήγορα δὲν ἔχουν καὶ εἶναι καλύτερα νὰ σφύρουν ἄλλοις τὴν προσπαθειὰς τους. Φυσικὰ καθένος πούναι δημοτικιστῆς, δὲν εἶναι ἀπαράτητο νὰ εἶναι καὶ λογοτέχνης. Βέβαια ἐξελλοῦσι,

ὅμως ἀκόμα λείπει ἡ τέχνη. Ἐπίνα καὶ τὰ εὐδίαθέρεια, οὐδὲν λὰ μὲν (σὲ ποιὰ γλώσσα;) τί τὰ θέλεις;—κ. Μ. Παπαν. Ἀβραμ τὴ «μὰ λύπη».—κ. Νασ. Χρηστ. Θὰ δημοσιευτοῦν τὸ «Τραγοῦδι». Διάβασε τὴ γράφουμε παραπάνω γιὰ τὴν ἀπογοητεύση. Ἀλλοῦσι δὲ «Νουμᾶς», δὲν ἔχει τὸν προορισμὸ πού θέλεις νὰ ἔχει. Στὴν ἐκλογὴν τὸν ἔχει ὑπόψη τοῦ ἀναγνώστης τὸν πού εἶναι ἀνθρώποι πού καταλαβαίνουν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν γῆ, καὶ δὲν ἔχουν ὑποχρέωση νὰ διαβάσουν τὰ δοκίμια τῶν ἄλλων. Λαβαίνουμε ὑπόψη τὴν πραγματικὴν ἀξία καὶ τὴν ἀνάγκης τοῦ φύλλου. Ὅσοι ἔχουν τὴ δύναμιν νὰ θροῦν στὴν ἐπιφάνεια, ἐμπρός!—κ. Μαχ. Μουρ. Ἄν μοροῦσι νὰ ξαναδουλήρουν τὸ «νυχτὴρ» σου, ὥστε νὰ παλλαχθεῖ ἀπὸ τὴς τόσες πολλὰς χαμοῦδες πού ἔχει—καὶ πού πολλές πού γίνονται μὲ τὸ ἴδιο φωνήεντο εἶναι ἀνυπόφορο ἰ. γ. Καλὲ εὐ, ἀπ' τὰ χροῖα ἀσπρισμένη—θὰ γινόνταν ἀρκετὰ καλὸ. Ἐπίσης νὰ διαρθρωθεῖ ἡ 4η στροφὴ, ὥστε νὰ μὴ γίνονται ἔτσι ξεκόλλητο ἐκεῖνο τὸ «νὰ λύνοντι ο' ἀραγριασμένο μνημα» πού εἶναι ἄλλοῦσι καὶ φτωχὰ τοιοῦτο.—κ. Χαῖν. Ἀβραμ τὴ «Νορβάν».—Μουρτ. Ἡ ἐργασία σου εἶναι πολὺ καλὴ· ὅμως ὅταν πρόκειται γιὰ τὸ θεο Γκαῖτε, πρέπει νὰ εἶναι κανένας πολὺ φιλολόγος. Γιὰ τὸ δὲ συμφοροῦμε πού τοῦ ἄλλαξες τοῦ «Ἰαξιδίου» τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τὸν κόνοντάς το σὲ τετραστίχους δεκαεξασύλλαβους στροφές, καὶ—πλουτίζοντάς το μὲ ῥίμες. Ἄν δὲν ἔβαζες αὐτὰ τὰ παραπανιστὰ ἐμπόδια, θὰ πετύχαινε ἀκόμα περισσότερο τὴ μετάφραση τοῦ ὄρατου αὐτοῦ ποιήματος πού βλέπουμε πὼς τὸ ἔχεις, τὴ λέει καὶ ἡ νύσσι καὶ καταλάβει. Καὶ τότε θὰ μοροῦσι νὰ σφύρουν καὶ μερικὲς κακομορφίες. Τὸ νὰ ἐστὶν ἄν ὄχι πολὺ πετυχημένο. Ἡ μετάφραση τοῦ angsterfullt μὲ τὸ ἀγωνιστικὸν ὄραθ, μὰ κακομορφίη. Τὸ γιατί δὲν εἶχε μείνει ἰδὼ πέρα σὺν οἱ ἄλλοις ἀπὸ τὸς οἱ ἄλλοι ἢ σὺν τοῦς ἄλλους, ἀσημο. Καὶ τό: Herrschend blickt er auf die grimme Tiefe—Und vertrauet, scheiternd oder landend—Seinen Göttern: αὐτὸ τὸν ἀνάγκη τὸ ἀραιῶνις στὸ τριπλάσιο μὲ τοῦτα τὰ λόγια: «Καὶ σὺ νικητῆς στυλῶνις—τὴν περὶ φανη μαριὰ του μὲς στῆς θάλασσας τὰ βάθη.—πὸν λυσοῦ σὺ μανιασμένη καὶ τὸ θάσο; του δὲ χάνει.—Ἐχει πίστις στὸ θεὸ του ὁ, τι καὶ ἂν γραφτὸ του πάθη,—εἶτε πέσει ἔξω τώρα εἴτε ἀράξει σὲ λιμάνι».—κ. Μιχτοδιώχτη. Εἶδαμε καὶ μεῖς τὸν προσοικτινὸ, ἐναντίο τοῦ Ρήγα Ἰκόλη, λίβελιο, τοῦ κ. Σενόπουλου στὴν ἐφημερίδα «Ἔθνος». Εἶναι τὸ τελευταῖο μέρος τῆς ἀπειπισίας, ἅμα λείπουντι τέλεια τὰ ἐπιχειρήματα. Κάθε τι πού βεβαιῶνις ὁ κριτικὸς μας εἶναι ἱστορικὸς ἀλήθειες, πού δὲν ἀμφισβητιοῦνται. μὲ τὴς ἀξιολύπητες δικαιολογίας τοῦ κ. Σενόπουλου. Ἄν οἱ προσοικτινὸς πού ἐγραψε δὲν τὸν κάνανε ἀνάξιο γι' ἀπάντησιν προσοικτινὴ, θὰ ἔβλεπες καὶ ἄλλα ἱστορικὰ ντοκουμέντα τοῦ φιλολογικῶν χαρακτήρα τοῦ κ. Σεν. πούναι περιεργα. Ὅσο γιὰ τὸ ἄλλο πού ρωτᾶς, σὲ πληροφοροῦμε πὼς ὁ κ. Σενόπουλος εἶναι ὑπάλληλος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.—κ. Μ. Γ. Καρ. Γιὰ τοῦς συντρομητῆς τοῦ «Νουμᾶ» καὶ γιὰ ὅσους μᾶς στείλαν συμπεληρωμένη τὴν ἀγγελία πού μοιράσαμε.

ΑΔΕΛΦΟΙ Β. & Μ. ΜΕΞΗ

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

21 - ΣΤΑΔΙΟΥ - 21

Τὸ καλλιτεχνικώτερο καπνοπωλεῖο τῶν Ἀθηνῶν.—Στολίδι ἀληθινὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.—
Καπνὰ καὶ τσιγαρέτα ἀπαράμιλλα.—Καὶ ὁ κοσμαγάπητος Μελέτης.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ
900,000,000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: } ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ
                              } Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΙΓΙΟΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΕΑΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ
ΑΡΤΑΝ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
ΒΟΛΟΝ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΘΗΒΑΣ
ΘΗΡΑΝ
ΙΩΑΚΗΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΣ
ΚΑΡΑΪΤΣΑΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΝ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ
ΚΟΡΙΝΘΟΝ
ΚΥΜΗΝ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ
ΚΥΘΗΡΑ
ΛΑΜΙΑΝ
ΛΑΡΙΣΣΑΝ
ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

ΛΕΥΚΑΔΑ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ
ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ
ΠΑΕΟΥΣ
ΠΑΤΡΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΥΛΟΝ
ΠΥΡΓΟΝ
ΣΠΑΡΤΗΝ
ΣΥΡΟΝ
ΤΡΙΚΚΑΔΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΧΑΛΚΙΔΑ